

INFORMACJA, al. Niepodległości 34, 61-714 Poznań, hol główny, tel.: 61 626 66 66; fax 61 626 67 44, e-mail: kancelaria@umww.pl

Płk Wincenty Wierzejewski wrócił do Ojczyzny. Jego prochy zostały złożone na Cmentarzu Zasłużonych Wielkopolan

***Marszałek Marek Woźniak uczestniczył w ceremonii złożenia prochów płk. Wincentego Wierzejewskiego, Powstańca Wielkopolskiego i twórcy harcerstwa oraz jego żony Winifred Mary Wierzejewskiej na Cmentarzu Zasłużonych Wielkopolan. ***

Uroczystości rozpoczęły się w Bazylice św. Józefa na Wzgórzu św. Wojciecha mszą św., a po niej kondukt ruszył na znajdujący się w pobliżu Cmentarz Zasłużonych Wielkopolan.

- Wincenty Wierzejewski, wielki syn Ziemi Wielkopolskiej spocznie dziś tutaj, gdzie pomimo burzliwego, obfitującego w wiele dramatycznych wydarzeń życia, na zawsze pozostało jego serce – w rodzinnej ziemi, obok zasłużonych Wielkopolan, którzy walczyli dla ojczyzny i dla niej pracowali – powiedział Marszałek Marek Woźniak.

Podczas ceremonii składania prochów płka Wierzejewskiego, Powstańca Wielkopolskiego i współtwórcy harcerstwa oraz jego małżonki Winifred Mary Wierzejewskiej z d. Powell padły salwy honorowe, a nad głowami uczestników uroczystości przeleciała dwa samoloty, repliki samolotów powstańczych.

Marszałek przedstawił dramatyczne losy płka Wierzejewskiego, które stanowią obraz wielu polskich biografii tamtego pokolenia.

- Dzisiejszy pochówek prochów Wincentego Wierzejewskiego i jego żony Mary Winifred Powell w Poznaniu, na Cmentarzu Zasłużonych Wielkopolan, jest symbolicznym powrotem do miejsca, w którym rozpoczęło się to barwne, pełne pięknych kart życie. Jest naszym hołdem dla człowieka, który swój obowiązek wobec ojczyzny wypełniał w walce i działaniu – podkreślił Marszałek Woźniak.

Przez długi czas o pułkowniku Wierzejewskim i jego działalności patriotycznej pamiętało niewielu. Inicjatorem sprowadzenia prochów Powstańca Wielkopolskiego i jego małżonki był Zarząd Główny Towarzystwa Pamięci Powstania Wielkopolskiego 1918/ 1919, w tym wnuk powstańca – Wawrzyniec Wierzejewski. Starania trwały kilka lat. Zaangażował się w nie finansowo także Samorząd Województwa Wielkopolskiego, dla którego propagowanie wiedzy o Powstańcach i Powstaniu Wielkopolskim jest szczególnie ważne. Środowe uroczystości były efektem współpracy Samorządu Województwa, Miasta Poznania, Towarzystwa Pamięci Powstania Wielkopolskiego 1918/1919 oraz poznańskiego oddziału Instytutu Pamięci Narodowej.

Wincenty Wierzejewski (1889-1972) był oficerem WP, artystą malarzem i rzeźbiarzem, współtwórcą skautingu i harcerstwa w Poznaniu i Wielkopolsce, założycielem i komendantem Polskiej Organizacji Wojskowej zaboru pruskiego, zbrojnej konspiracji przygotowującej Powstanie Wielkopolskie. Urodził się w Poznaniu. Od młodości wykazywał dwie pasje: artystyczną i wojskową. W latach 1910-1912 odbywał służbę wojskową w armii pruskiej. W 1912 roku do Poznania zaczęły docierać informacje o tworzącym się na terenie Krakowa i Lwowa ruchu skautowym. W październiku odbyło się zebranie organizacyjne, na którym sformowano pierwszy konspiracyjny zastęp skautowy, nazwany „Poznań”, miesiąc później powstała 1. Poznańska Drużyna Skautów „Piast”, a rok później powstał hufiec „Piast” z Wincentym Wierzejewskim na czele. Po wybuchu I wojny światowej został wcielony do armii pruskiej. W czasie walk na froncie zachodnim został lekko ranny i na początku 1915 roku przybył do Poznania. Zajął się intensywnie tworzeniem struktur Polskiej Organizacji Wojskowej zaboru pruskiego. 3 listopada 1918 roku Wierzejewski brał udział w „zamachu na ratusz” w Poznaniu. W okresie po odzyskaniu niepodległości działał nadal w harcerstwie, ale pozostał w wojsku. W latach 1932 - 1935 pełnił służbę w Wojskowej Składnicy Tranzytowej na Westerplatte. Przed wybuchem II wojny światowej organizował i kierował pracami tzw. Tajnej Organizacji Wojskowej, tj. Społeczną Siecią Informacji i Siecią Dywersji Pozafrontowej „Okrzeja”.

Z powodu zbliżającej się wojny został zmobilizowany i przydzielony do Sztabu Głównego, z którym opuścił kraj, udając się przez Węgry i Francję do Wielkiej Brytanii. W roku 1940 brał udział w tworzeniu I Brygady Strzelców w 1 Korpusie Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie stacjonującym w Szkocji. Po zakończeniu wojny w 1945 roku przeszedł na emeryturę w stopniu kapitana, otrzymując później od władz na wychodźstwie awanse do stopnia pułkownika. Pozostał w Wielkiej Brytanii, zamieszkał w Leeds, gdzie zmarł 8 września 1972 r.

Był odznaczony m.in.: Orderem Wojennym Virtuti Militari V klasy, Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Krzyżem Walecznych (czterokrotnie), Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918 - 1921, Medalem 10-lecia Odzyskania Niepodległości, Pamiątkowym Krzyżem Rady Ludowej w Poznaniu „Za Waleczność”, Odznaką Pamiątkową „Orleń” oraz harcerską Odznaką Wdzięczności. Pośmiertnie nadano mu Wielkopolski Krzyż Powstańczy.

Fot. Archiwum Urząd Miasta Poznania

Dziękujemy za odwiedziny i zapraszamy ponownie